

РЕШЕНИЕ

№ 2546

гр. София, 17.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 20.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **10135** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215 ЗУТ.

Образувано е по жалба на „КИШАН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], чрез адв. К. М., срещу отказ, обективиран в писмо с рег. № РТВ23-ТД26-2140/5/03.10.2023г. на кмета на район В., Столична община /СО/.

Изложени са съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт, като издаден при допуснати съществени процесуални нарушения и в несъответствие с материалния закон. По същество се твърди, че е искано издаване на заповед по чл. 192 от ЗУТ за преминаване през чужд поземлен имот с кад. ид. 68134.1932.1493 за достъп до имот с кад. ид. 68134.1932.1491.1.178, представляващ паркоместа. Според оспорващия са налице предпоставките за издаване на заповед по чл. 192, ал. 2 от ЗУТ. Сочи, че сградата, находяща се в имота има достъп от юг и към задънена улица, но такъв не е налице по отношение на паркоместата. До последните най-икономичен и целесъобразен е достъпа през имот с кад. ид. 68134.1932.1493, за което излага подробни съображения. Допълнително сочи, че такъв достъп е бил предвиден по устройствен план, одобрен със заповед № РД-09-50-66/10.02.1999г. на гл. архитект на С., потвърдена с Решение № 85 по протокол № 56/06.08.2003г. на СОС.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. М., който поддържа жалбата на заявените основания и претендира разноски по делото.

Ответникът кмет на район „В.“-Столична община се представлява от юриск. Т., която моли за отхвърляне на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Заинтересованите страни ЕТАЖНА СОБСТВЕНОСТ, НАХОДЯЩА СЕ В ГР. С., [улица], ВХ. А, ЧРЕЗ УПРАВИТЕЛЯ В. Ц. А., ЕТАЖНА СОБСТВЕНОСТ, НАХОДЯЩА СЕ В ГР. С., [улица], ВХ. Б, ЧРЕЗ УПРАВИТЕЛЯ „ВХОД МЕНИДЖЪР“ ЕООД и ЕТАЖНА СОБСТВЕНОСТ, НАХОДЯЩА СЕ В ГР. С., [улица], ВХ. В, УПРАВИТЕЛЯ „ВХОД МЕНИДЖЪР“ ЕООД, се представляват от адв. И. счита жалбата за недопустима предвид не надлежно изпълнена процедура по искане на съгласие по чл. 192 от ЗУТ. Алтернативно поддържа неоснователност на жалбата предвид, че ще се влошат условията за ползване на имота, тъй като няма да могат да се ползват най-малко две паркоместа. Счита още, че е налице друго техническо решение позовавайки се на заключението на вещото лице.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище.

Административен съд София – град след като се запозна с твърденията на страните и събраните по делото доказателства намира за установено от фактическа страна следното:

Видно от постановление за възлагане № 20228510401312 (л. 24 от делото) жалбоподателят „КИШАН“ ЕООД е собственик на собственик на 47 бр. паркоместа, попадащи в УПИ VII-1491, кв. 3, м. М. ливади запад, съставляваща имот с кад. ид. 68134.1932.1491 и попадащи в самостоятелен обект 68134.1932.1491.1.178 по КККР, одобрена със Заповед № РД-18-68/02.12.2010г. на ИД на АГКК, представляваща сграда с площ от 747,75 кв.м., за която е издадено Разрешение за ползване № 929/09.11.2005г.

Производството пред административният орган е започнало по Заявление № РВТ23-ТД26-2140/01.09.2023г., с искане да бъде отворен транспортен достъп до процесните паркоместа. Със заявлението са представени доказателства за търсене на съгласие от заинтересуваните лица – етажни собственици в имот с ид. 68134.1932.1493 и проект за преминаване. С допълнително Заявление вх. № РВТ23-ТД26-2140/1/13.09.2023г. е представен изричен отказ от собствениците на ид. 68134.1932.1493 за учредяване на право на преминаване.

С вх. № РВТ23-ТД26-2140/3/15.09.2023г. по преписката е приобщено становище на гл. инженер на р-н В., СО, съгласно което не следва да се учредява право на преминаване. В становището е посочено, че се нарушавали изискванията на чл. 192, ал. 4 от ЗУТ (влошават условията за застрояване на поземлените имоти), а от друга страна за 68134.1932.1491 е имало предвиден достъп до общинска улица - ул. Казбек от юг и улица –тупик от запад, съгласно действащият регулационен план, т.е. налице е техническа възможност за достъп до пи с кад. 68134.1932.1491.

Постановен е оспореният отказ, обективиран в писмо рег. № РТВ23-ТД26-2140/5/03.10.2023г. на кмета на район В., СО. Административният орган е приел, че липсват доказателства че всички собственици в засегнатия имот са изразили изрично несъгласие, респ. липсват данни по преписката, че е отправена покана до всички собственици в 68134.1932.1493. От друга страна е посочено, че искането за предоставяне на достъп през 68134.1932.1493 (налице е техническа грешка в писмото) не е най-целесъобразното техническо решение, доколкото с предложеното трасе се препятства установеният траен начин на ползване на поземления имот и съществува друга техническа възможност за достъп до 68134.1932.1491 - ул. Казбек от юг и улица –тупик от запад.

За изясняване на релевантните за делото обстоятелства е изслушана и приета

първоначална и допълнителна съдебно-техническа експертиза (СТЕ), която съдът кредитира изцяло. Според заключението на в.л. С. К. при извършен оглед на място установява и преглед на относимите за случая доказателства дава заключение, че жалбоподателят е собственик на процесните 47 бр. паркоместа. В постановлението за възлагане всяко едно от паркоместата е описано по отделно, като са посочени неговите площ, местоположение и съседни. Всички паркоместа се намират на кота -1 (-2.75) на жилищната сграда. Следва да се има в предвид, че поради релефа на терена е налично превишение от около 3 метра между южната част на жилищната сграда (към ул. К.) и северната и част, където непосредствено до границата на УПИ VII-1491 от кв. 3 се намират част от закупените от жалбоподателя паркоместа - от № 6 до № 25 включително. По този начин посочените паркоместа с номера от № 6 до № 26, се явяват на кота терен към границата на УПИ VII-1491, включително и към дворното място на УПИ IV-1492, 1493 от кв.3 (имотът на заинтересованите лица).

В одобрения през 2008 година чертеж за кота -2.75 (Приложение 2 към СТЕ), на която кота се намират закупените от жалбоподателя паркоместа, които попадат в самостоятелен обект с идентификатор 68134.1932.1491.1.178 няма предвидени ограждащи стени от север. Северната границата на УПИ VII-1491, която граница е идентична с границата между ПИ 68134.1932.1491 (на жалбоподателя) и ПИ 68134.1932.1493 (на заинтересованата страна) е по ос А-А на Приложение 2. От местоположението на изчертаната рампа в източната част на сградата се вижда, че от нея няма достъп до ниво -2.75 на сградата. В същото време от разположението на паркоместата се установява, че източно от паркоместа № 6 до западната стена на рампата за долния етаж не са предвидени паркоместа и това е единственият предвиден съгласно одобрените проекти достъп за автомобили до етажа, но този достъп е от съседния от север ПИ 68134.1932.1493

В обяснителната записка към наличните в СО Н. чертежи не се сочи от къде е достъпа до обектите на ниво сутерен -1 етаж, кота 2,75 м. Пешеходен достъп до тези обекти се осигурява чрез стълбищните клетки и асансьорите в сградата, но достъпът за автомобили е само от север - през ПИ 68134.1932.1493.

От южната страна на жилищната сграда се намира ул. К.. Достъп до подземния етаж на кота -2 (-5.60) от сградата на жалбоподателя се осигурява чрез рампа от ул. К., но тази рампа не е предвидена и не е изпълнена да обслужва етаж -1(-2.75) на сградата. Рампата е с масивни стени и няма предвиден достъп до етаж -1, нито има възможност да се осигури такъв достъп чрез отваряне на нови отвори поради разликите в нивата.

Задънената [улица] е с кота еднаква с тази на ул. К. и от нея няма достъп към ниво на кота -1(-2.75), на което се намира самостоятелният обект 68134.1932.1491.1.178

Д. между СОС с идентификатор 68134.1932.1491.1.178 и [улица] е 2.75 до 3 м. и от задънена [улица] - 3 метра.

Осигуряването на достъп от към [улица] или от към задънена улица от запад не е възможно. На скица - Приложение 5 със син цвят е показана площта и границата на ПИ с идентификатор 68134.1932.1491. С жълт цвят по контура на точки 1,2,3,4,1 е показана площта на изградените склад и абонатно помещение на кота -1 на сградата, след което в южна и в източна посока започват паркоместата на жалбоподателя, част от които се намират и под самата сграда. Между улицата - тупик и края на склада и абонатното помещение разстоянието е 6.55 метра, а превишението е 2.75 м. На същата скица с оранжев цвят и по точки 5,6,7,11,8,9,10,6 е показана рампата от [улица] на сградата. Рампата няма излаз към ниво -1 на сградата. Височината на покрива на

рампата при точки 5-6 е на 2.75 от нивото на паркоместата на жалбоподателя. С червен цвят по контура на точки 7,12,13,11,7 е сграда с идентификатор 68134.1932.1491.2, която сграда представлява трафопост с 3 килии, законно изграден. Трафопоста е действащ и осигурява с ел.енергия околните сгради. Със зелен цвят и по контура на точки 12, 13, 14, 15, 16, 12 е показана изоставена към момента детска площадка. Превишението от ул. Р. извор спрямо нивото на самостоятелен обект 68134.1932.1491.1.178 е около 1.50 метра, но достъп от изток към ПИ 68134.1932.1491 не може да бъде осигурен поради законно изградените трафопост и рампа за достъп.

При учредяване на право на преминаване през имот с идентификатор 68134.1932.1493 по КККР няма да бъде променен начина му на трайно на ползване и няма да бъдат влошени условията му за застрояване, тъй като имотът е изцяло застроен и няма възможност да бъде извършено допълващо застрояване в него. При учредяване на право на преминаване ще бъдат засегнати две от предвидените паркоместа към сградата на заинтересованата страна (сграда 68134.1932.1493.1).

Към момента западната и южната част от прилежащия терен в имот с идентификатор 68134.1932.1493 (УПИ IV-1492,1493) се използва като паркоместа и достъп до тях. Достъпът до имота е от север от към бул. Т. К. и от изток — от ул. Р. Извор. Поради голямото превишение достъп за автомобили от запад през улицата -тупик не е възможен, като от там има пешеходен достъп до ПИ с идентификатор 68134.1932.1493 чрез изградена стълба с 18 стъпала и чрез мост към кота 0 на сградата в имота.

СТЕ установява за кота -1.70 на сградата в ПИ идентификатор 68134. 1932.1493, че по южната граница на имота са предвидени 30 паркоместа - от № 35 до № 64. Копие от проекта за кота -1 на сградата в ПИ 68134.1932.1493 е Приложение 6 от СТЕ.

В заключение СТЕ дава становище, че от направените анализи на проектите на сградите в ПИ идентификатор 68134.1932.1493 и ПИ идентификатор 68134.1932.1491 се установява, че не е налице друга техническа възможност освен предложените към поканата на л.23 по делото (като се вземе в предвид необходимата корекция във Вариант 2 и 3 по отношение на трасето за достъп от бул.Т. К.)

От направените анализа на предложенията се установява, че и при трите варианта не се налагат никакви строителни дейности или други разходи за осъществяването им. И при трите предложени варианта се засягат част от предвидените в имота на заинтересованата страна паркоместа. Следва да се отбележи, че вариантът с достъп до паркоместата на жалбоподателя от западната страна на имота през бул.Т. К. така, както е изчертан не съответства изцяло на съществуващото на място положение, тъй като в северозападната част на имота на жалбоподателя са изградени предвидените по проект склад и абонатно помещение, които имат оградащи стени и не са свързани с автомобилен достъп до паркинга на кота -2.75 в сградата. За да може да се ползва този вариант предвидената алея за достъп следва да се измести в източна посока - по права линия от бариерата, като площта, заета от предложената ивица за право на преминаване няма да се увеличи, а дори ще се намали с няколко кв.м. Както при първия, така и при втория вариант ще се засегнат по две паркоместа от предвидените в имота на заинтересованата страна.

СТЕ дава заключение, че всеки друг начин извън ползването на входовете/изходите за дворното място на заинтересованите лица (ПИ 68134.1932.1493) поради специфичните теренни особености и изградените в съответствие с изготвените и одобрени проекти и въведени в експлоатация сгради би довело до необходимост от разбиване на законно изградени обекти след ново проектиране и одобряване на

проектите, което освен трудоемко и изискващо дълъг период от време би било и икономически нецелесъобразно.

В съдебно заседание в.л. С. К. допълва заключението, че е фактически е наличен достъп за автомобили до дворното място на ПИ 1493, а оттам и до процесните паркоместа от север през [улица] и от изток през [улица]. По отношение на имот 68134.1932.1493 в.л. дава сведения, че няма техническа възможност да се изпълни допълнително застрояване, доколкото целият имот е бил застроен, вкл. с паркоместа. Отделно от това при различно застрояване от паркоместа то няма да са налице изискуемите отстояния. В.л. поддържа, че при учредяване на правото на преминаване няма да бъдат влошени условията на имота за застрояване, като ще бъдат засегнати две от паркоместата, ако се учреди това право.

В.л. сочи още, че премахването на трафопост откъм [улица], не може да даде достъп до местата на жалбоподателя, тъй като след трафопоста, достъпът откъм [улица] първо има превишение от порядъка на 2 метра в едната част, в другата става 3 метра. Превишението не е проблем, то ще се преодолее. Има детска площадка и след нея са трафопостове и след трафопостовите е рампата. Тази рампа трябва да се срене изцяло и да се преработва, ако трябва да се прави нещо, което е по-скъпо от стойността на двете паркоместа.

При горните фактически констатации съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена от надлежна страна срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол. Съдът приема, че жалбата е подадена в срок, предвид датата 04.10.2023г. (л. 15 гръб подпис с отбелязване на дата) на връчване на писмото и датата 17.10.2023г. на депозиране на жалбата пред АССГ.

Тук е мястото, където следва да се посочи, че жалбоподателят е бил редовно представляван пред административният орган, съгласно пълномощно на л. 119. В този смисъл неоснователни са възраженията на процесуалния представител на ответника. Дори и да се приеме тезата на ответника за липса на редовно упълномощаване, то със завеждане на делото и подържането на жалбата от процесуалният представител на „КИШАН“ ЕООД адв. М. (който е представлявал дружеството и пред адм. орган), по същество представлява потвърждаване на действията на представителя.

Неоснователно е и възражението за недопустимост, свързано с липса на адм. акт, респ. акт, който е част от процедура по см. на чл. 21, ал. 5 от АПК. Налице е отказ за удовлетворяване на искането на заявителя, респ. отказ за издаване на трънени административен акт. Без правно значение в случая е как е оформен отказа като заповед, писмо или бележка. Съществено е съдържанието на акта, а именно изявление на орган на държавно управление, с което се създават права или задължения или непосредствено се засягат права, свободи или законни интереси на отделни граждани или организации, както и отказът да се издаде такъв акт. Писмо рег. № РТВ23-ТД26-2140/5/03.10.2023г. на кмета на район В., СО е именно хипотезата на чл. 21, ал. 1, предл. последно от АПК.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Актът е издаден от компетентен орган, предвид чл. 192, ал. 2 от ЗУТ и приложените по делото Заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021г., т. 5.11 и Заповед № РВТ23-РД15-203/25.09.2023г. с която се възлагат правомощия на зам. кмет на р-н В., СО.

От формална гледна точка са спазени административно производствените правила. Актът има изискуемото по чл. 59, ал. 2 от АПК съдържание. Мотивите са ясни до

степен страните, както и съдът да установят съображенията и волята на административния орган.

Все така обаче допуснато е съществено процесуално нарушение. Релевантните за случая факти не са оценени правилно от адм. орган, което е довело и до неправилно приложение на материалният закон.

Разпоредбата на чл.192 ЗУТ предвижда, че право на преминаване през чужд поземлен имот се учредява с писмен договор с нотариална заверка на подписите. Когато не е постигнато съгласие между собствениците на поземлените имоти и друго техническо решение е явно икономически нецелесъобразно, правото на преминаване през чужди поземлени имоти се учредява със заповед на кмета на общината. С правото на преминаване не могат да се влошават условията за застрояване на поземлените имоти, да се препятства установеният начин на трайно ползване на поземлените имоти и да се засягат разрешени строежи или съществуващи сгради, освен ако това не е изрично уговорено между собствениците с договора по ал. 1. Цената на правото на преминаване се определя по реда на чл. 210 и се заплаща преди издаване на заповедите по чл.192, ал.2 и ал.3 ЗУТ.

Преди всичко съдът намира за уместно да посочи, че в настоящето съдебно производство не следва да се обсъждат предходни административни актове, вкл. по отношение на тяхната недействителност, в какъвто смисъл са направени възражения. Така по делото се установява, че обектите в имоти с кад. ид. 68134.1932.1491 и 68134.1932.1493 са законни и съществуват, по начин описан в констативно съобразителната част на СТЕ. И това е така, защото обектите са въведени в експлоатация със съответните разрешителни и нанесени в кадастъра.

По делото се установява, вкл. и от приетата СТЕ, че за 47, бр. паркоместа имот с кад. ид. 68134.1932.1491.1.178 се намират на кота -1 (-2.75) на жилищната сграда. Поради релефа на терена е налично превишение от около 3 метра между южната част на жилищната сграда (към ул. К.) и северната и част, където непосредствено до границата на УПИ VII-1491 от кв. 3 се намират част от закупените от жалбоподателя паркоместа - от № 6 до № 25 включително. По този начин посочените паркоместа с номера от № 6 до №26, се явяват на кота терен към границата на УПИ VII-1491, включително и към дворното място на УПИ IV-1492, 1493 от кв.3 (имотът на заинтересованите лица).

Част от процесите паркоместа на жалбоподателя, разположени по северната граница на УПИ са изцяло открити, като същите са на кота терен спрямо дворното пространство на съседния от север имот - ПИ № 68134.1932.1493. За сградата в този имот намиращите се от южната страна обекти, които по документи са на кота -1 , на място също са на кота терен. От ул. К. в имота на жалбоподателя е налична рампа за достъп само до ниво -2 на сградата. Поради денивелацията на терена част от тази рампа е надземна (в северната си част), като върху нея са монтирани въздуховоди и въздухопречиствателни съоръжения, които са в експлоатация и се използват.

От изток от към ул. Р. извор е налична открита рампа за достъп до ПИ с идентификатор 68134.1932.1493, пред която е поставна бариера. Чрез рампата се достига до намиращото се на кота около -1.80 м. спрямо терена вътрешно пространство на ПИ 68134.1932.1493, което се използва като открит

паркинг. По границата между двата имота (ПИ 68134.1932.1493 и ПИ 68134.1932.1491) са били поставени бетонови ограничители, като към момента на огледа част от тях са извадени и липсват, а друга част са преместени навътре в имота на жалбоподателя. Частта от имота на жалбоподателя (ПИ 68134.1932.1491), която е източно от трафопоста е заградена и не се използва, като в нея са налични остатъци от стара детска площадка. СТЕ няма сведения кой е поставил там съоръженията (люлка и пързалка) и от кого се е ползвала площадката.

От юг по ул. Казбек поради по-високото ниво на терена, над ниво терен е само първият и последващите етажи от сградата в имота на жалбоподателя. Източно от сградата е вход-изхода на рампата за автомобилния достъп до кота -2 на сградата в имота на жалбоподателя.

Западно от сградата на жалбоподателя е налична улица - тупик между о.т. 8 и 8а. Тази улица - тупик е на нивото на улица К. и служи за достъп до вътрешния двор с озеленяване и паркинг на ПИ с идентификатор 68134.1932.1452, намиращ се западно от нея. Достъпа от улицата - тупик до имота на жалбоподателя е практически невъзможен, тъй като в северозападния ъгъл на имотана жалбоподателя е налично складово помещение и абонатна станция - част от сградата на жалбоподателя, изградени съгласно одобрения проект. Превишението от кота терен на паркоместата до улицата - тупик е 2.75 - 3 м., като върху покрива на двете помещения са разположени въздуховоди и въздухопречиствателни съоръжения на медицинския център. От тази улица чрез стълба се достига до дворното място на ПИ 68134.1932.1493, а чрез мост над дворното място - до западния вход на жилищната сграда в същия имот.

От север процесите по делото паркоместа, разположени на северната граница на ПИ 68134.1932.1491 граничат с дворна площ на ПИ 68134.1932.1493. На място пространството се ползва като паркинг от жилищната сграда в ПИ 68134.1932.1493. Освен описаните по-горе бетонови блокчета - ограничители, част от които липсват, между имота на жалбоподателя и този на заинтересованите лица няма друга преграда.

Достъп за автомобили до дворното място на ПИ 68134.1932.1493 (а от там и до процесите паркоместа) е наличен от север- през бул. Т. К. и от изток - през ул. Р. извор. И на двата входа са поставени бариери с дистанционен достъп. Пешеходен достъп към ПИ 68134.1932.1493 е наличен и от запад по улицата - тупик чрез стълба с 18 стъпала, но към имота на жалбоподателя от тази страна достъп не е наличен.

Предвид установеното от СТЕ и представените по делото доказателства съдът прави извод, че не е налице достъп до коментираните по-горе паркоместа 68134.1932.1491.1.178.

Така по делото са представени доказателства, че жалбоподателят „КИШАН“ ЕООД, чрез адв. М. и ЧСИ М. Б. са отправили покана до собствениците в ЕС, находящи се в ПИ 68134.1932.1493 / УПИ IV-1492, 1493/. Дори и да се приеме тезата на процесуалния представител на заинтересуваните страни, че не е налице надлежно отправена покана по за сключване на договор по см. на чл. 192, ал. 1 от ЗУТ, то е налице изричен отказ, именуван „Уведомление“ на л. 42 – 44 от делото, и част от административната преписка, депозиран с

допълнително заявление рег. № РВТ23-ТД26-2140/1/13.09.2023г.

Следователно, налице са първите предпоставки за прилагане на хипотезата на чл. 192, ал. 2 от ЗУТ – липса на достъп до имот 68134.1932.1491.1.178 и липса на съгласи за доброволно уреждане на въпроса чрез сключен договор за учредяване на право на преминаване през имота. Следователно, необосновано е мотивирането в писмо с рег. № РВТ23-ТД26-2140/5/03.10.2023г. в частта, касаеща липса на изрично изразено несъгласие.

Налице са и следващите предпоставки за административно учредяване на право на преминаване. Позовавайки се на СТЕ съдът приема, че няма друго техническо решение, което да е икономически целесъобразно. Обратното, според заключението на в.л. описано по-горе всички останали възможни варианти за достъп до т.н. паркоместа са свързани с прекомерни разходи, премахване на съществуващи и въведени в експлоатация сгради и съоръжения (трафопост), а и като цяло преодоляване на естествената денивелацията на терена. В този смисъл необоснован е и вторият мотив на административния орган, че била налична възможност за достъп до имота по ул. Казбек от юг и улица –тупик от запад. Допълнително следва да се посочи, че адм. орган се е ограничил да посочи единствено, че такъв достъп съществува, без да отчете и обсъди необходимите строително ремонтни дейности за реализирането му.

Обратното според заключението на СТЕ при трите варианта, предложени от жалбоподателя „КИШАН“ ЕООД не се налагат никакви строителни дейности или други разходи за осъществяването им. Вещото лице е дало заключение, че при тези варианти ще се засегнат две парко места на в имота на заинтересованите страни. В тази връзка допълнително следва да бъде отчетено, че СТЕ констатира, че по отношение на имот 68134.1932.1493 в кадастралната карта няма нанесен като паркинг и липсват нанесени като самостоятелни паркоместа, прилежащи към отделни апартаменти. Последното ще иде да рече, че ако цялото пространство се ползва като паркинг, то не се променя начинът му на трайно ползване.

Най-после и по отношение на въпроса с условията за застрояване на 68134.1932.1493. В СТЕ, а и в о.с.з. вещото лице поддържа, че имотът е изцяло застроен, като уточнява, че за да се извърши някакво допълващо застрояване, то трябва да се премахне съществуващо такова. Следователно липсва възможност за влошаване на условията за застрояване на 68134.1932.1493.

Предвид гореизложеното съдът прави извод, че са налице предпоставките за прилагане на хипотезата на чл. 192, ал. 2 от ЗУТ, а именно учредяване на достъп по административен ред. Постановеният отказ като незаконосъобразен следва да бъде отменен, а преписката върната за ново произнасяне, съобразно мотивите на настоящето съдебно решение. Така в рамките на оперативната самостоятелност административният орган следва да избере един от приложените от жалбоподателя варианти.

При този изход на спора основателна е претенцията за присъждане на разноски по делото. Същата следва да бъде уважена в размер на 1500 лева адвокатско възнаграждение, 700 лева депозит за СТЕ, 50 лева ДТ и 10 лева за съдебни удостоверения, или общо 2260 лева.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 28 състав
РЕШИ

ОТМЕНЯ по жалба на „КИШАН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] отказ, обективиран в писмо с рег. № РТВ23-ТД26-2140/5/03.10.2023г. на кмета на район В., Столична община.

ВРЪЩА делото като преписка на административният орган за произнасяне, съобразно дадените от съда указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на „КИШАН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] сумата от 2260 (две хиляди двеста и шестдесет) лева, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Препис от решението да се връчи на страните.

СЪДИЯ: